

Asia: VN/13888/2020

Hallituksen esitysluonnos rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen ennalta ehkäisemisestä ja korvaamisesta

Lausunnonantajan lausunto

1 Luku Yleiset säännökset

ELY-keskus toteaa, että on hyvä saada vanhentunut ja epätäsmällisesti ja hajanaisesti säädelty rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen avus-tus- ja korvaamiskäytäntö selkeäksi ja lainmukaiseksi.

Lakiluonnoksen lähtökohtana on, että ensisijaisena on vahinkojen ennalta-ehkäisyn tukeminen ja korvauksen saamisen edellytyksenä on, että vahinko on pyritty torjumaan. ELY-keskus pitää edellä esitettyä erittäin hyvänä läh-tökohtana.

1. Luku Yleiset säännökset

Lakiluonnoksen säännöskohtaiset perustelut 2 §:ssä toisessa kappa-leessa todetaan, että ehdotetun sääntelyn soveltamisalalla kyseeseen tulevat maatalouden, kala- ja porotalouden harjoittaminen. ELY-keskus katsoo, että tätä kohtaa tulee täydentää, koska esim. maakotkat tappa-vat ja vahingoittavat satunnaisesti mm. koiria, joista ELY-keskus on kor-vannut mm. siitoskoiran ja metsästyskoiran. Myös ratsu- tai ravihevosen vasa voi joutua suuren petolinnun vahingoittamaksi (vrt. Riistavahinko-laki 4 § kohta).

Lisäksi tämä säädöksen kohta on ristiriidassa luvun 4 Korvaukset ai-heutuneista vahingoista 15 §:n kanssa, jossa todetaan, että korvaus maksetaan eläinvahingosta tuotantoeläimille tai muulle kotieläimelle ai-heutuneesta vahingosta.

Säännöksen säännöskohtaiset perustelut 3 § toisessa kappaleessa to-detaan, että maakotkan aiheuttamiin porotalousvahinkoihin tulisi sovel-lettavaksi yhteisen maatalouspolitiikan yhteisen markkinajärjestelyase-tuksen (1308/2013) artikla 213 (Poroalan kansalliset tuet Suomessa ja Ruotsissa). ELY-keskukselle jäi epäselväksi, onko tätä kohtaa verrattu myös komission täytäntöönpanopäätökseen (annettu 31.3.2016) porojen ja porotuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen Suomessa myönnet-tävien kansallisten tukien sallimisesta, jossa on asetettu petokorvausten enimmäismäärä.

2 luku Viranomaiset ja niiden tehtävät

2. Luku Viranomaiset ja niiden tehtävät

Lakiluonnoksen pykälässä 6 ja lakia koskevassa säännöskohtaisissa perusteluissa kohdassa 1 on ELY-keskuksille esitetty uutena tehtävänä ennaltaehkäisyn edistäminen sekä lain soveltamisen ohjaaminen ja edistäminen neuvonnalla. Lisäksi säännöskohtaisissa perusteluissa 6 §:n kolmannessa kappaleessa on kirjattu, että edellä mainittujen tehtä-vien lisäksi ELY-keskuksen tehtäviin kuuluisi maksettujen avustusten, korvausten ja tukien seurantavelvoite. Neuvontaa ja ennalta ehkäisevien toimien kevyttä seurantaa on tehty ELY-keskuksissa jo nyt, mutta esitet-ty laki tulee 6 §:n nojalla lisäämään ELY-keskuksen töitä arvaamatto-malla tavalla. Lakiluonnoksessa ei kuitenkaan ole esitetty uusien tehtä-vien hoitamiseen tarvittavaa resurssien lisäystä. Tämä epäkohta tulee ELY-keskuksen näkemyksen mukaan korjata.

Säännöskohtaisissa perusteluissa 12 §:n viimeisessä kappaleessa on vaade, että avustuksen tulee noudattaa Euroopan unionin valtion tu-kisäädöksiä johtuvia eräitä hyväksyttävien kustannusten rajoituksia. Euroopan unionin valtion tukisäädösten suuntaviivojen ja de minimis -asetuksen opiskeleminen on aivan uusi asia ELY-keskuksen luonnon-suojeluviranomaisille ja tulee vaatimaan koulutusta ja työajan käyttöä asian haltuun ottamiseksi.

Lakiluonnoksen 8 §:ssä kohdassa 2) Metsähallituksen tehtävistä tode-taan, että tarvittaessa toisen valtion alueella Suomen rajan läheisyydes-sä olevien maakotkien reviireiden lukumäärä selvitetään. Jos laissa säädetään, että Suomen rajojen takana olevat maakotkan reviirit tulee korvata paliskunnille, tulisi viranomaisilla olla selkeä velvollisuus hank-kia tieto rajan toiselta puolelta, lähellä rajaa olevista maakotkareviireistä. Jos tiedon saannissa on haasteita, tulisi pesien määrän perustua saata-villa oleviin dokumentteihin tai aiemmin saatuihin tietoihin. Sana tarvit-taessa tulee jättää pois tai täsmentää pykälää tältä osin. Sama epämää-räinen ilmaisu on lain säädöskohtaisissa perusteluissa ko. pykälän vii-meisessä lauseessa.

Lakiluonnoksen 9 §:ssä todetaan, että kunnan maaseutuelinkeinoviran-omaisen tehtävänä on mm. eläinvahingon toteaminen ja arvioiminen. Säännöskohtaisissa perusteluissa lukee, että kunnan maaseutuelinkei-noviranomaisen tehtäväksi säädetään mm. eläin- ja porovahinkojen to-teaminen ja arvioiminen. ELY-keskus painottaa, että kunnan maaseu-tuelinkeinoviranmaisella ei ole läheskään aina eläin- ja porovahinkojen aiheuttajan määrittämiseen tarvittavaa osaamista. Tämä voi johtaa sii-

hen, että rauhoitettujen eläinten korvausta maksetaan tapauksissa, jois-sa ko. rauhoitettu eläin ei todellisuudessa oli aiheuttanut kotieläimen va-hingoittumista tai kuolemaa. Tästä syystä ELY-keskus esittää, että ko. kohta muutetaan seuraavasti: Eläin- ja porovahingot toteaa ja arvioi kunnan eläinlääkäri tai tehtävään koulutuksen saanut petoyhdysmies.

Lisäksi tämän pykälän säännöskohtaisissa perusteluissa lukee, että va-hingon toteaminen ja arviointi tulee tehdä viipymättä sen jälkeen, kun kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen on saanut vahingonkärsijän tiedon vahingosta. Tähän kohtaa tulisi edellä esitetystä syystä lisätä: ”Eläinvahingon toteamisen ja arvioinnin tekee kunnan eläinlääkäri tai koulutuksen saanut petoyhdysmies viipymättä, kun vahinko on tullut hä-nelle tiedoksi”.

Lakiluonnoksen 9 §:n 2 mom. tulisi edellä olevasta syystä muuttaa, niin että toimivaltainen kunnan viranomainen on sen kunnan maaseutuelin-keinoviranomainen, kunnan eläinlääkäri tai koulutettu petoyhdysmies, jonka toimialueella vahinko tapahtuu.

3 luku Avustus vahinkojen ennaltaehkäisemiseen

3. Luku Avustus vahinkojen ennaltaehkäiseminen

Avustusten myöntäminen vahinkojen ennaltaehkäisemiseen on ELY-keskuksen näkemyksen mukaan erittäin hyvä uusi avaus.

Säännöskohtaisten perusteluiden 10 § viimeisessä kappaleessa käy-dään läpi kohteita, joille avustusta voidaan myöntää. Säännöskohtaiin perusteluihin kohteisiin, joille avustusta voitaisiin myöntää, ELY-keskus esittää lisättäväksi porojen vasotusaitaukset.

Heikkoutena 10 §:ssä on, ettei siinä sanota, millä perusteilla tutkimusra-hoitusta voidaan myöntää. Tukien myöntäminen vaatisi todennäköisesti oman lukunsa (vertaa esim. 986/2011 ja asetus 276/2017). ELY-keskus toteaa myös, että tutkimusrahoituksen maksatus vaatii säädökset sen maksusta. Lakiluonnoksessa oleva väljä ilmaus johtaa siihen, että mi-nisteriölle tulee jopa miljoonaluokan tutkimushakemuksia, mihin ei tä-män momentin rahat tule riittämään.

Lakiluonnoksen 13 § on kirjattu, että avustuksen suuruus määräytyisi tavar-an, palvelun ja työn arvonlisäverollisten kustannusten perusteella. ELY-keskus nostaa esiin, että yrittäjät saavat vähentää arvonlisäveron verotuksessaan. Esitetystä muodossa avustus näyttää ylittävän avus-tuskohteen kustannuksista syntyvät kulut.

Lakiluonnoksen pykälässä 12 säädetään, että avustuksen saaja ei ole saanut muuta julkista rahoitusta samaan toimenpiteeseen. ELY-keskus kehottaa täsmentämään pykälää sen osalta, miten

lakiluonnoksen tuki suhteutuu esim. maatalouden ympäristötukeen päällekkäisyyksien välttämiseksi, mutta toisaalta mahdollisimman vaikuttavan lopputuloksen saavuttamiseksi.

4 luku Korvaukset aiheutuneista vahingoista

4. Luku Korvaukset aiheutuneista vahingoista

Lakiehdotuksen 4 §:n 3 momentissa säädetään korvattavista vahingoista, jotka ovat viljelys-, eläin- ja rakennusvahingot. Tämä selkeyttää mm. maatalousvahinkoja koskevan korvausjärjestelmän rakennetta. Mutta 14 § asettaa maanviljelijät eri asemaan siitä riippuen, tuottavako he tilallaan viljaa vai maitoa.

Pykälässä 14 todetaan, että korvaus maksetaan vahingon suorana seurauksena aiheutuneiden vahinkojen johdosta. Säännöksen säännöskoh- taisten perustelujen ensimmäisessä kappaleessa todetaan, että suorat seuraukset rajaavat korvauksen koskemaan vahingon syy-seurausketjussa ensimmäisenä aiheutuvaa vahinkoa. Nyt voimassa olevan ympäristöministeriön asetuksen soveltaminen maataloudelle aiheutuneiden vahinkojen korvaamisessa on tulkittu samalla tavalla. Voimassa olevan asetuksen ja nyt esitetyn lakiluonnoksen pykälän 14 § perustelut näyttävät olevan tulkinnaltaan samanlaiset eli viljelysvahingot korvataan täysmääräisesti maatalousvahinkona, mutta maidontuotantoa aiheutuneet vahingot menetettyinä maitotuloina jäävät eläinvahinkoina kokonaan korvausvelvollisuuden ulkopuolelle. ELY-keskuksen näkemyksen mukaan tällainen tulkinta on Suomen perustuslain 6 §:n vastainen, koska se asettaa maanviljelijät eri asemaan tuotantos suunnan mukaan.

Lisäksi ELY-keskus nostaa esiin, että porotalouden petokorvauksissa käyvän arvon yli menevillä korvauksilla (korotetuilla korvauksilla), pyritään korvaamaan myös ns. tuoton alenemaa, kun vasa jää vahingoittuneelta tai kuolleelta emältä saamatta.

Lisäksi ELY-keskus toteaa, että lausunnolla olevan lakiluonnoksen 17 § on ristiriidassa 16 §:n kanssa ja vahvistaa tätä maanviljelijöiden tuotanto- suunnasta johtuvaa eriarvoista kohtelua. Pykälän 17 mukaan eläimistä maksetaan käypä arvo, mutta ei tuoton menetystä, kun taas viljelyksistä korvataan täydennys- ja uudelleenkylvöt eli tuoton menetys.

Edellä esitetty yhdenvertaisuuden loukkaus on myös ristiriidassa luonnoksen perusoikeuksia koskevan luvun 12.2 yhdenvertaisuutta käsittelevän osion kanssa, jossa todetaan, että edotettu etuuksien myöntämisen edellytykset olisivat kaikille hakijoille samat. Lisäksi todetaan, että ehdotettu sääntely parantaa vahingonkärsijöiden yhdenvertaista ja läpinäkyvää menettelyä.

Yllämainittuun viitaten, ELY-keskus esittää lakiluonnokseen korjausta, joka poistaa eriarvoisuuden maanviljelijöiden välillä (viljelyvahinko vs. tuotantoeläimen tuotokseen kohdistunut välitön vahinko).

Saman pykälän säädöskohtaisissa perusteluissa korvattavat eläinlääkintäkustannukset eivät esityksen mukaan voisi ylittää eläimen käypää arvoa. Dokumentoitujen eläinlääkintäkustannusten korvaamisen osalta ELY-keskus toteaa, että tuotantoeläimen käypä arvo ei ole sama kuin sen arvo omistajalleen tuotantoyksikkönä eläimen elinaikana. Esimerkiksi maidontuotannon lisäksi nuori, juuri tuottamaan alkanut lypsylehmä tuottaa maidon lisäksi lypsylehmäksi kasvatettavia vasikoita maanviljelijän tuotantoyksikköön, joten eläinlääkintäkuluja ei tulisi rajoittaa maanviljelijöiden osalta tuotantoeläimen käypään arvoon vaan asianmukaisesti dokumentoituihin tuotantoeläimen lääkitäkuluihin.

Eläinten aiheuttamien rakennusvahinkojen osalta säädöskohtaisissa

perustelussa todetaan, että rakennusta ei voi jättää pitkäksi aikaa ilman asianmukaista valvontaa ja että rakennuksen valvonnan laiminlyönnin seurauksena tapahtunut vahinko ei kuulu tämän lain nojalla valtion korvattavaksi. Perustelussa jää epäselväksi tulkitanko toisella puolella Suomea sijaitsevan kesäkäytössä oleva vapaa-ajan asunto rakennukseksi, joka on pitkän aikaa ilman asianmukaista valvontaa. ELY-keskus esittää tähän kohtaan tarkennusta.

Pykälässä 16 määritellään korvauksen yleiset perusteet. Säädöskohtaisissa perusteluiden toisessa kappaleessa todetaan, että arviointikustannuksella tarkoitetaan esimerkiksi kunnan perimää maksua vahingon toteutumisesta ja arvioinnista. ELY-keskus katsoo, että tähän kohtaan on syytä muuttaa muotoon: "...esimerkiksi kunnan perimää maksua (maa-seutuelinkeinoviranomainen ja eläinlääkäri) tai petoyhdysmiehen perimää maksua ...". Petoyhdysmiehelle kulut voitaisiin maksaa kuluneen työajan korvauksena ja valtion matkustussäännön mukaisesti. ELY-keskus viittaa jo 9 §:n kohdalla esiintuomaansa seikkaan, että maaseutuelinkeinoviranomaisella ei välttämättä ole valmiutta tunnistaa riittävällä tarkkuudella eläimelle aiheutetun vahingon aiheuttajaa ja kunnan eläinlääkäri voi olla hyvin varattu tai huomattavasti kauempana vahinkokohteesta kuin koulutettu petoyhdysmies tai muu ELY-keskuksen hyväksymä asiantuntija.

Pykälästä 16 tai sen säädöserusteluista ei käy esille maksetaanko sekä eläinlääkintäkulut että menetetyn eläimen arvo, jos eläin hoidosta huolimatta kuolee. ELY-keskuksen käsityksen mukaan tällaisessa tapauksessa nykyisen käytännön mukaan maksetaan vahingonkärsijälle enemmän kuin eläimen käypä arvo. Eläinlääkäriä käyttämällä rauhoitettua eläimen aiheuttamaa vahingon laajenemista on yritetty torjua mahdollisimman tehokkaasti, mutta eläin voi hoidosta huolimatta kuolla. Toisaalta on, että eläinlääkäri ei lähde hoitamaan toivotonta tapausta vaan lopettaa eläimen, jos sen kuolema on hoidosta huolimatta todennäköinen. ELY-keskus katsoo, että lakiluonnoksen pykälää 16 tai vastaavaa säädöserustetta on syytä täsmentää tältä osin.

Eläinvahinkojen korvauserusteita käsittelevän pykälän 18 osalta ELY-keskus viittaa pykälän 14 kohdalla esiin nostettuihin seikkoihin ja toistaa esityksensä, että lakiluonnokseen tehdään korjaus, joka poistaa eriarvoisuuden maanviljelijöiden välillä (viljelyvahinko vs. tuotantoeläimen tuotokseen kohdistunut vahinko). ELY-keskus viittaa edelleen pykälän 14 kohdalla sanottuun ja esittää, että 18

§:n 3) korjataan: ”Vahingoittuneen eläimen hoitamisesta aiheutuneet dokumentoidut eläinlääkintäkustannukset korvataan”. Näin ollen 18 § 3) kohdassa oleva rajoitus, että kustannukset korvataan enintään eläimen käypään arvoon asti, jäisi pois. Perustelu löytyvät pykälän 14 kohdalta.

18 §:n kohdassa 2 säädetään porovahinkojen korvaamisesta ja säädös-kohtaisten perustelujen toisessa kappaleessa rajoitetaan kotkan tai muun rauhoitetun eläimen tappama korvaus sellaisten paliskunnan alueille, joka ei saa reviirokohtaista kotkakorvausta. Muu rauhoitettu eläin on syytä ottaa pois säädöskohtaisista perusteluista, koska esimerkiksi talitiaisten aiheuttama vahinko on hyvin tunnistettavissa eikä sitä voi jättää korvaamatta sillä perusteella, että paliskunta saa kotkasta reviiropohjaisesta korvausta. Toisaalta, jos paliskunta saa vähemmän kotkan reviirokohtaista korvausta, kuin on poron käypä arvo, olisi tässäkin tapauksessa syytä maksaa ainakin saadun korvauksen ja poron käyvän arvon välinen erotus poronomistajalle ja vähentää erotuksen aiheuttama kustannus seuraavan/seuraavien vuosien reviiropohjaisesta kotkakorvauksesta paliskunnalta.

Vahingon toteamista ja arviointia koskevan pykälän 21 kohdalla ELY-keskus viittaa jo aiemmin 9 ja 16 §:ien kohdalla sanottuun arvioijan arviointi valmiudesta sanottuun. Lisäksi ELY-keskus esittää, että arviointi on tehtävä viipymättä sen jälkeen, kun arvioinnin suorittava taho on saanut tiedon vahingosta. Vahingosta on ilmoitettava mahdollisimman nopeasti myös ELY-keskukselle. Näin päästään nopeimmin arvioimaan vahinko, saadaan verkseltään selvitettyä vahingon aiheuttaja ja vahinkokohtainen asiantuntija arvioimaan, miten vahinkoa voitaisiin torjua. ELY-keskus muistuttaa tässä yhteydessä, että mm. kotkat käyvät myös haaskoilla ja niiden näkeminen vahingoittuneen eläimen päällä ei tee kotkasta vielä tappajaa.

ELY-keskus toteaa vielä, että, 21 §:n mom. 2 on syytä muuttaa niin, että kunta voi periä sen viranomaisten suorittamasta tehtävästä maksun ja muu ELY-keskuksen hyväksymä asiantuntija voi periä esim. tämän lausunnon pykälän 16 kohdalla esitetyn periaatteen mukaisesti korvauksen.

5 luku Maakotkan ja kalasääsken pesintään perustuvat tuet

5. Luku Maakotkan ja kalasääsken pesintään perustuvat tuet

Säädöskohtaisissa perusteluissa 23 §:stä puuttuu todellinen syy siihen, miksi tunturipaliskunnissa on korkeammat reviirokohtaiset kertoimet kuin metsäpaliskunnissa. Tämä asia on tosin todettu säädösperustelussa 24 §:n kolmannessa kappaleessa, mutta 23 §:n toinen kappale on syytä korjata asianmukaiseksi eli tuoda esiin se, että tunturialueella avomaas-tossa kotkat aiheuttavat poroille tutkimusten mukaan selvästi enemmän vahinkoa kuin metsäalueilla, missä porot pääsevät metsän tarjoamaan suojaan.

Pykälän 23 säädösperusteluiden viimeinen lause on näytön puutteen vuoksi syytä korjata seuraavasti: ”Poikasreviirien korkeampi kerroin myös kannustaisi poronomistajia huolehtimaan osaltaan maakotkien onnistuneen pesinnän turvaamisesta.”

Pykälän 24 säädoskohtaisissa perusteluissa viimeisen kappaleen viimeisessä lauseessa pisteen laskennallisesta arvosta laskemiseen tehdään muutos ja perustelujen mukaan pisteen laskennallinen arvo laskeetaan, kun pisteen arvossa on tapahtunut 10 % muutos. ELY-keskus esittää ko. kohtaan kirjattavaksi myös kenen velvollisuus on seurata pisteen arvosta muuttumisen prosentteja ja tehdä esitys uuden pisteen arvosta laskemiseksi.

Säädoskohtaisissa perusteluissa 25 §:ssä todetaan, että pykälä vastaisi voimassa olevaa säännöstä ja seuraavassa lauseessa todetaan, että tuki maksettaisiin paliskunnalle hakemuksesta. ELY-keskus toteaa, että säädosperustelu ei pidä paikkaansa. Tuki maksetaan tällä hetkellä paliskunnalle valtioneuvoston asetuksen mukaan automaattisesti vuosittain 31.10. mennessä. Lisäksi ELY-keskus toteaa, että säädoskohtaisten perustelujen 27 – 28 §:n kalasääsken pesinnän perusteella myönnettävää kalataloustukea ei kalatalousyrittäjien tarvitse hakea. Pykälässä 31 kuitenkin todetaan, että tuen hakeminen tapahtuu hakemuksen lähettämällä toimivaltaiselle ELY-keskukselle. ELY-keskus pitäisi hyvänä, jos sekä lakiluonnoksessa että lain perusteluissa pykälien 25, 27 – 28 kohdalla todettaisiin, että avustus maksetaan hakemuksesta, ettei lakiesitykseen jäädä ristiriitaisia ja sekavia kohtia.

Lisäksi ELY-keskus esittää lakiin lisättäväksi, että hakemuksen voi kaikkien paliskuntien puolesta tehdä kootusti Paliskuntain yhdistys yhdellä hakemuksella. Tällä säästettäisiin ELY-keskuksen työmäärää hakemusten käsittelyssä.

Pykälässä 25 säädoskohtaisten perusteluiden viimeisen lauseen mukaan paliskunnat, jotka jakavat maakotkareviirin voivat sopia keskenään siitä, kuinka tuki jaetaan. Jos paliskunnat sopivat keskenään yhteisten reviirien jakoperusteiden lähtökohtien muuttamisesta, tulisi ne velvoittaa yhteisellä kirjeellä ilmoittamaan asiasta sekä Metsähallitukselle että ELY-keskukselle. Lisäksi ELY-keskus huomauttaa, että mikäli asiassa tulee ristiriita pesän jakavien paliskuntien välille, tulee asia ratkaista päätöksessä eli pesää koskeva korvaus jaetaan tasan paliskuntien kesken.

Pykälässä 26 mom. 2 todetaan suurin piirtein samalla tavalla kuin pykälässä 18 porotalousvahingosta. ELY-keskus viittaa jo aiemmin sanoomaansa, että jos paliskunta saa vähemmän maakotkan reviirikohtaista korvausta, kuin on poron käypä arvo, olisi korvauksena hyvä maksaa ainakin saadun maakotkakorvauksen ja poron käyvän arvosta välinen erotus poronomistajalle ja vähentää erotuksen aiheuttama kustannus seuraavien vuosien reviiripohjaisesta maakotkakorvauksesta. Mikäli maakotka todistettavasti tappaa toistuvasti poroja sellaisen paliskunnan alueelta, joka ei saa maakotkakorvausta tai jonka korvaus on niin pieni, ettei se vastaa käypää poron arvoa, on todennäköistä, että alueella on löytymätön pesä, jonka etsimiseen Metsähallituksen on syytä panostaa.

6 luku Hakemisen ja myöntämiseen liittyvät menettelyt

6. Luku Hakemisen ja myöntämisen liittyvät menettelyt

Säädösperusteissa 29 §:n ensimmäisessä kappaleessa todetaan, että avustusta tulisi hakea ennen avustettavan toimen aloittamista. Tätä koh-taa tulisi vielä harkita. Esim. lintuihin liittyvät tilanteet kehittyvät nopeas-ti. ELY-keskus tuo esiin myös, että porotalouden rakennetukilaissa asia on ratkaistu siten, että vahinkojen estämiseksi aita voidaan rakentaa ennen tukipäätöstä (Laki 986/2011 pykälä 11 ja asetus 276/2017 pykälä 8).

Pykälässä 30 on avustushakemuksessa vaadittavat tiedot. Ko. pykälän kohtaan 1) tulisi lisätä hakijan henkilötunnus tai mahdollinen yritys- ja yhteisötunnus (Y-tunnus), koska ELY-keskusten maksatus vaatii kor-vauksen maksamiseen saajan henkilötunnuksen tai Y-tunnuksen. Sama koskee pykälän 32 korvaushakemuksen kohtaa 1) ja pykälän 33 porota-lousvahinkoa ja kalatalousvahingon kohtaa 1).

Pykälässä 33 edellytetään että porotalousvahingosta haettavassa tuki-hakemuksessa on paliskuntanumero. ELY-keskus ei ymmärrä, mihin paliskuntanumeroa tarvitaan. Paliskuntien kanssa asioidaan paliskun-nan nimen ja kuten edellä on mainittu Y-tunnuksen mukaan.

Pykälän 34 päätöksiä koskevan pykälän 4 mom. kohta 1) edellyttää, että päätöksessä näkyy reviirien määrä. Tämä on tarpeen kalatalousvahin-goissa, mutta maakotkavahingoissa reviirien kokonaismäärää ei ole ny-kyisen säännöksen voimassa ollessa ilmoitettu, koska oleellista kor-vauksen kannalta on vain paliskunnan alueella olevat asutut ja poikasia tuottavat pesät. ELY-keskus katsoo, että maakotkien reviiripohjaisen tu-kipäätöksen selkeyden vuoksi reviirien kokonaismäärä ei tulisi tähän päätökseen laittaa.

Lausunnon laatimiseen ovat allekirjoittaneiden lisäksi osallistuneet Elin-keino, työvoima ja osaaminen vastuualueelta porotalousasiantuntija Päivi Kainulainen ja ympäristölakimies Ympäristö- ja luonnonvarat vas-tuualueelta Pirkko Posio.

7 luku Erinäiset säännökset

-

Pasanen Jari
Lapin ELY-keskus

Kojola Taina
Lapin ELY-keskus

